

РЕШЕНИЕ

№ 7225

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8788** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, подадена чрез юрк. Д. Ц. срещу РЕШЕНИЕ № 1466 от 03.08.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 122-ри състав, постановено по нахд № 8746/2021г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Твърди се, че от събраните писмени доказателства по категоричен начин е доказано извършването на административното нарушение от М. Ж. Ж., а в хода на производството не са били допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяна на наказателния акт. Развити са подробни съображения за неприложимост на разпоредбите на ЗАВП към процесното нарушение. Претендира се отмяна на решението на СРС, като се измени наказателното постановление № 314221/2017 от 27.06.2017г. на зам. кмета на Столична община само в частта относно размера на наложената санкция, тъй като поради приемането на по-благоприятен закон, този размер е намален от 200.00 /двеста/ лева на 50.00 /петдесет/ лева.

Ответникът – М. Ж. Ж., редовно призована се явява лично в проведеното открито съдебно заседание на 05.11.2021г., като оспорва жалбата и моли съдът да я остави без уважение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за

неоснователност на жалбата и моли съдебният акт да бъде потвърден, като правилен. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 03.08.2021г. по нахд № 8746/2021г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 122-ри състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 314221/2017 от 27.06.2017г., издадено от зам. кмета на Столична община, с което за нарушение по чл. 18, т. 1 б."а", б."б" и б."в" и чл.35 ал.1 във вр.чл.34 ал.3 от НРУПОГТТСО /отм./ на М. Ж. Ж. е наложено административно наказание- глоба в размер на сумата от 200.00 /двеста/ лева на основание чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО /отм. с Решение № 178 по Протокол № 51/05.04.2018г. на СОС./

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени по делото, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в следното: не е посочено наименованието на нормативния акт, чието нарушение се твърди да е извършено от М. Ж., а ползването на абревиатурата НРУПОГТТСО не указва в достатъчно пълна степен на гражданина това; не е посочен вида транспортно средство, в което лицето е пътувало, посочена е само линията „ТМ22“, от което съдът извежда предположение, че се касае за трамвай. По този начин е нарушено правото на защита на лицето да разбере в какво е обвинено, а на съда да съобрази дали случаят попада в приложното поле на НРУПОГТТСО /отм./. Изтъкнато е още, че чл.35, ал.7, т.1 от Наредбата противоречи на чл.101, т.1 от АвПр, който е по-благоприятен за дееца, тъй като регламентира по-нисък /50.00 лева/ размер на санкцията.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 122-ри състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 14.06.2017г. в 7.55 часа в [населено място], М. Ж. Ж. е пътувала в ТМ № 22 /инвент. № 4142/, след спирка пл."П." в покока П., район „П.“, без редовен превозен документ и е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. За констатираното нарушение, определено като такова по чл. 18 т. 1, б."а", б."б.", б."в" и чл.35 ал.1 във вр.чл.34 ал.3 от НРУПОГТТСО /отм./ е бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0314221/14.06.2017г., въз основа на който е било издадено и наказателното постановление № 314221/2017 от 27.06.2017г. на зам. кмета на Столична община.

Касационната инстанция приема, че постановеният съдебен акт е правилен, като краен правен резултат, но по различни съображения, изложени както следва:

На първо място, хипотезите на б. "а", б. "б" и б. "в" на чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО /отм./ уреждат отделни, самостоятелни задължения на пътниците в обществения градски транспорт, неизпълнението на всяко едно от които би обусловило извършване

на административно нарушение, като в случая не е ясно което точно задължение е нарушено. Това създава неяснота за какво точно е санкционирана М. Ж. Ж., което от своя страна съществено нарушава правото ѝ на защита. Това обстоятелство създава и неопределеност за какво точно действие или бездействие лицето е наказано, което представлява неспазване на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Последното съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице. Последното само по себе си е основание за отмяна на процесното НП.

На второ място, по делото е представена заповед № РД-09-3/25.01.2016г., издадена от изпълнителния директор на [фирма], с която същият упълномощава определени лица да осъществяват контрола по редовността на пътниците в градския транспорт и да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 35, ал. 1, ал. 2, ал. 3, във връзка с чл. 34, ал. 3, ал. 4 и, ал. 5 от Наредбата /отм./. Кметът на Столичната община, обаче на основание чл. 34, ал. 1, изр. първо от Наредбата /отм./, има правомощието да възложи на изпълнителния директор на [фирма] да определи длъжностните лица, които да осъществяват посочения контрол. По делото доказателства в тази насока не са представени. Разпоредбата на чл.37 ал.1 от ЗАНН предвижда, че актове могат да съставят длъжностните лица, посочени изрично в съответните нормативни актове или определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове. Съобразно нормата на чл. 34, ал. 1, изречение първо от Наредбата /отм./ кметът на общината възлага на изпълнителния директор на [фирма] да определя длъжностни лица, които да съставят АУАН. По този начин нормата на чл. 34, ал. 1, изр. първо от Наредбата /отм./ е в противоречие с разпоредба от нормативен акт от по-висока степен, а именно: чл.37, ал.1, б."б" от ЗАНН, която не предвижда възможността за подобно възлагане, а предвижда пряката възможност кметът на общината да определи длъжностните лица, които да съставят АУАН. При наличието на подобно противоречие следва несъмнения извод за прилагане на законовата норма, а не нормата на Наредбата, от което следва, че по делото няма доказателства кметът на Столичната община да е издавал заповед, с която да определи длъжностни лица и в частност С. И. А. да съставя АУАН № 0314221/14.06.2017г. Допуснато е нарушение по чл.37, ал.1, б."б" от ЗАНН, от което се поражда и извод за незаконосъобразно образуване на административно-наказателното производство срещу М. Ж. Ж..

На трето място, при съобразяване на тези обстоятелства, същите изводи следват и по отношение на издаденото наказателно постановление № 314221/2017 от 27.06.2017г. Съгласно чл. 35, ал. 5 от Наредбата /отм./ наказателните постановления се издават от кмета на общината или от определен от него заместник-кмет. Действително, като доказателство по спора е представена заповед № СОА16-РД09-1060/04.08.2016г., издадена от кмета на Столичната община, с която се упълномощава заместник-кмет на Столичната [община] К. да издава наказателните постановления. Нормата на чл. 35, ал. 5 от Наредбата /отм./, обаче противоречи на чл.39 ал.4 от ЗМСМА, съгласно която кметът на общината и кметът на района могат да оправомощават заместник-кметове да изпълняват техни правомощия в случаите, когато това е предвидено в закон, т.е. ясно е посочен нормативния акт с който трябва да бъде регулирана възможността за такова оправомощаване на заместник-кмет да

изпълнява правомощията на кмета на общината, вкл. и тези в административно-наказателното производство. В процесния случай такова предвиждане в закон не съществува, доколкото нормата се съдържа в чл. 35, ал. 5 от Наредбата /отм./. Съгласно и чл.47 ал.2 от ЗАНН ръководителите по б."а" могат да възлагат правата си на наказващи органи, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на МС, като в съответния закон-ЗМСМА тази възможност за оправомощаване следва да се даде със закон /чл.39 ал.4 от с.з./. За издаването на НП специалният ЗМСМА е предвидил изрична компетентност на кмета на общината, без възможност за оправомощаване на зам.кмет /арг. от чл.44 ал.1, т.9, изр.2 от ЗМСМА/. Съобразяването на посочените обстоятелства предполага заключение за издаването на наказателното постановление от некомпетентен орган, което е достатъчно основание за неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 03.08.2021г. на СРС, НО, 122-ри състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1466 от 03.08.2021г., постановено по нахд № 8746/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 122-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.